ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1313/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.196/2026/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] A személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.

[2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.VII.37.196/2026/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.669/2025/31. számú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

[3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint az indítványozó ügyvéddel szemben a […]-i Járási Ügyészség 2024. május 2. napján […] számon vádiratot nyújtott be a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 325. § (1) bekezdés *a)* pontjába ütköző lőfegyverrel visszaélés bűntette, valamint két rendbeli, a Btk. 208. § (1) bekezdésébe ütköző kiskorú veszélyeztetésének bűntette miatt. A Salgótarjáni Járásbíróság a 2025. február 25. napján kelt 3.B.64/2024/18. számú ítéletében az indítványozót bűnösnek mondta ki lőfegyverrel való visszaélés és két rendbeli kiskorú veszélyeztetése bűntettében, ezért halmazati büntetésül két év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását három évre felfüggesztette, egyidejűleg az indítványozót előzetes mentesítésben részesítette.

[4] A Budapesti Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: első fokon eljáró szerv) 2025. június 16. napján kelt […] számú végzésében hatósági eljárás megindításáról döntött az indítványozó ügyvéddel szemben. Az első fokon eljáró szerv a 2025. június 20. napján kelt […] számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) az indítványozó ügyvédi tevékenységének gyakorlását a […]-i Járási Ügyészség […] számon

előterjesztett vádirata alapján indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, egyidejűleg rendelkezett az indítványozó ügyvédi igazolványának visszavonásáról az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 180. § (1) bekezdése alapján. Az elsőfokú határozatot az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Magyar Ügyvédi Kamara (alapügyben alperes) 2025. szeptember 8. napján kelt […] számú határozatával (a továbbiakban: határozat) helybenhagyta.

[5] Az indítványozó a határozat ellen közigazgatási pert indított. Keresetében elsődlegesen a határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését, másodlagosan annak megváltoztatását kérte. A Fővárosi Törvényszék 113.K.703.669/2025/31. számú jogerős ítélete a keresetet elutasította. A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az indítványozó elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatásával a közigazgatási cselekmény megsemmisítését vagy a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A Kúria Kfv.VII.37.196/2026/2. számú végzése a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.

[6] Az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sértik. Az alkotmányjogi panasz mindenekelőtt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozik, de állítja az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése és 28. cikke sérelmét is. Sérelmezi, hogy a támadott jogerős ítélet az Üttv. 180. § (2) bekezdésének „olyan értelmezést adott", ami szerinte „a törvényből nem vezethető le, amely önkényes jogértelmezésnek (contra legemnek, azaz törvénnyel ellentétesnek) minősül". Kifogásolja az Üttv. 180. § (2) bekezdésének olyan értelmezését, miszerint az abban foglalt bírói intézkedésnek csak a jogerős ítélet meghozatalát követően, s nem a folyamatban lévő büntetőeljárás során van helye. A panasz szerint a törvényből nem levezethető, azzal ellentétes, contra legem jogértelmezés miatt a jogerős ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jogot sérti. Ennek kapcsán a panasz önkényes jogértelmezésre és a jogbiztonság sérelmére is hivatkozik. Az alkotmányjogi panasz állítja továbbá, hogy a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, valamint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését és a 28. cikkét sérti, hogy a Kúria megtagadta az indítványozó szerint contra legem jogerős ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmét. Az alkotmányjogi panasz úgy véli, hogy „a Kúriának be kellett volna fogadnia a felülvizsgálati kérelmet és döntésével szembe kellett volna helyezkedni az ítéletet hozó bíróság contra legem jelleggel bíró, azaz téves jogi álláspontjával", mivel szerinte „a jogszabályi rendelkezést helyesen értelmező más bíróságok jogalkalmazói tevékenyégével ellentétes ítélkezést folytatott". Sérelmezi ennek kapcsán a Kúriának azt a megállapítását, hogy nincs eltérés az alsóbb fokú bíróságok között a joggyakorlatban. Sérelmezi továbbá a Kúria

végzését azzal kapcsolatban is, hogy nem tartotta az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való alapjogba ütközőnek azt, hogy a jogerős ítélet meghozatalában az ügyelosztási rend szerinti 22 bíró helyett a tanács egyik tagjaként a kollégiumvezető általános helyettesítési jogkörében járt el. Az alkotmányjogi panasz szerint a kollégiumvezető általános helyettesítési jogkörben való eljárása nem felel meg az ügyelosztási rendben meghatározott helyettesítési rendnek, s a törvényszék nem indokolta, hogy miért nem az ügyelosztási rend szerinti 22 bíró valamelyike járt el.

[7] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.

[8] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

[9] 2.2. Az indítványozó panaszában a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.669/2025/31. számú jogerős ítéletét is támadta.

[10] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[11] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 113.K.703.669/2025/31. számú jogerős ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem

támadta meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Fővárosi Törvényszék ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]}.

[12] 2.3. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzése 2026. március 31-én kelt, azt az indítványozó 2026. április 13-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2026. április 9-én elektronikus úton terjesztette elő) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzést, illetve a jogerős ítéletet támadta.

[13] 2.4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűsítésére alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésének és 28. cikkének sérelmére is hivatkozik. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése és 28. cikke azonban nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható.

[14] 2.5. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.

[15] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.

[16] Az Abtv. 27. §-ára alapított, a támadott bírói döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozó részében eleget tesz a határozott kérelem követelményének: az alkotmányjogi panasz megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], valamint indokolást tartalmaz az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét illetően [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont].

[17] 2.6. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[18] Az alkotmányjogi panasz szerint a jogerős ítélettel sérült az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való joga az Üttv. 180. § (2) bekezdésének a törvényből nem levezethető, azzal ellentétes, contra legem törvényszéki jogértelmezése miatt. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állítja továbbá azért, mert a Kúria megtagadta az indítványozó szerint contra legem jogerős ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmét. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértőnek tartja azt is, hogy a jogerős ítélet meghozatalában az ügyelosztási rend szerinti 22 bíró helyett a tanács egyik tagjaként a kollégiumvezető általános helyettesítési jogkörében járt el, s a Kúria ennek kapcsán is megtagadta a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[19] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon […].” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}

[20] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme indokaként az alkotmányjogi panasz arra hivatkozik, hogy a konkrét jogszabályi rendelkezés [Üttv. 180. § (2) bekezdés] bírósági alkalmazása nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – valójában jogalkotási – tevékenységnek minősült. Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban három, egymást erősítő feltétel együttes fennállását követelte meg annak megállapításához, hogy a bíróság contra legem jogalkalmazása felérjen az alkotmányossági sérelem szintjére, és megállapítható legyen az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelme. Ezek: a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, s döntését ehelyett egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte. {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]; 3044/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [28].} A jelen ügyben e feltételek nem állnak fenn. Önmagában már azért sem, mert az alkotmányjogi panasz sem arra hivatkozik, hogy az Üttv. 180. § (2) bekezdését ne vette volna a bíróság figyelembe, hanem annak bírói jogértelmezését sérelmezi. Továbbá azért sem, mert végzésében a Kúria egyértelműen állást foglalt arról, hogy az Üttv. 180. § (2) bekezdésének alkalmazása bírói mérlegelést igényel. A Kúria utalt arra hogy korábban „már foglalkozott az Üttv. 180. § (2) bekezdésének értelmezésével, kifejtve, hogy e törvényi rendelkezés lehetőséget biztosít az eljáró bíróság számára, hogy a területi ügyvédi kamara elnökét tájékoztassa abban az esetben, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásának felfüggesztését a továbbiakban szükségtelennek tartja. Ennek megítélése nyilvánvalóan minden esetben az ügy állásától függ, az eljárás adatai alapján lehetséges. A törvény megfogalmazásából adódóan a bíróság mérlegelését igényli, amely azonban semmiképpen nem jelent prejudikációt, azaz a bűnösség kérdésében történő előzetes állásfoglalást. Kiemelendő ugyanakkor, hogy az eljáró bíróság kedvező megítélése, ekként az értesítés kiadása nem kényszeríthető ki. Ellenkező esetben az eljáró bíróság olyan helyzetbe kerülne, hogy a rendelkezésre álló tények, adatok alapján, a bizonyítékok mérlegelésével számot kellene adnia arról, hogy miért alakult ki benne az a meggyőződés, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlásának felfüggesztéséből fakadó egyéni érdeksérelem jelentősen meghaladja az ügyfelek jogainak, jogos érdekeinek vagy az ügyvédségbe vetett közbizalomnak az ügyvédi tevékenység folytatása esetén várható sérelmét vagy veszélyeztetését. Ez egyben azt is jelenti, hogy az értesítés kiadása vagy az arra irányuló indítvány megtagadása vonatkozásában nem kell határozati formában megjelenő döntést (végzést) hozni, másképpen szólva ez a határozati formát nem igénylő bírói intézkedések körébe tartozik (Bpkf.III.476/2023/2.).” {Lásd: a Kúria végzésének [18] indokolási pontját.}

[21] Az alkotmányjogi panasznak az eljáró törvényszéki tanács tagjaival kapcsolatosan előadott sérelmével összefüggésben pedig az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy

„korábbi határozataiban a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai közül a törvény által létrehozott bíróság (más néven a törvényes bíróhoz való jog) kapcsán több fontos elvi megállapítást tett. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a […] Bszi. az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírájától [8. § (1) bekezdése]. Ezen túlmenően a Bszi. ismeri a törvény által rendelt bíró fogalmát, aki pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés] {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}.” [1268/2026. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [42]} Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „a »törvényes bírótól való elvonás tilalma« [...] – az önkényes ügyelosztási renddel szemben – az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésekor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagos megítélése nyilvánvalóan elvárható.” {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [33]; 21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [75]–[76]; 3128/2020. (V. 15.) AB határozat, Indokolás [38]; 1268/2026. (V. 22.) AB végzés, Indokolás [42]} A fentiek értelmében az Alkotmánybíróság számos határozatában vizsgálta már az ügyelosztási rend és a törvényes bíróhoz való jog összefüggéseit, arra vonatkozóan is részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van {lásd például: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, 3003/2019. (I. 7.) AB határozat; 3320/2021. (VII. 23.) AB határozat, 3224/2021. (V. 28.) AB végzés; 1268/2026. (V. 22.) AB végzés}. A jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest a törvényes bíróhoz való jog összefüggésében sem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolttá tette volna. A konkrét esetben egyébként a Kúria rámutatott arra, hogy az ügyelosztási rendnek az alkotmányjogi panasz által vélt sérelme nem következett be. A Kúria végzése szerint: „A felperes a befogadási kérelmében hivatkozott az ÜR helyettesítési szabályaira, azonban ezt csak

részlegesen, hiányosan tette. A helyettesítés rendjét az ÜR 3.8. pontja szabályozza, ennek 3.8.1. alpontja – amelyet a felperes is idézett – utal arra, hogy az ÜR melléklete meghatározza, hogy az egyes tanácsok, illetve a tanácsok tagjai egymást általában miként helyettesítik. A 3.8.2. alpont ugyanakkor úgy rendelkezik, hogy különleges jogrendi helyzetekben, valamint a helyettesítés megszervezéséhez, koordinálásához szükséges idő hiányában a tanács tagja / az egyesbíró akadályoztatása esetén az igazgatási vezetők – a minősített adatok megismerésével kapcsolatos ügyek kivételével – általános helyettesítési feladatot látnak el." {Lásd: a Kúria végzésének [24] indokolási pontját.} Ezt követően pedig a Kúria kifejtette, hogy a konkrét esetben miért volt szükség az általános helyettesítési feladat ellátására. {Lásd: a Kúria végzésének [25-26] indokolási pontját.}

[22] A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi érvekkel szemben rögzíti, hogy a bíróságok jogkörébe tartozó – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a releváns jogszabályi rendelkezéseknek az ügyben való megfelelő alkalmazását. Tartalma szerint az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a jogerős ítélet, illetve a Kúria végzése felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására" {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljárt bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdéseket vitatott. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a támadott bírói döntéssel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.

[23] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, valamint a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 16.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora ZsoltTamás s. k.,
alkotmánybíró